

лични българе въ столица-та, като на единъ видъ заточение, макаръ че мнозина отъ тия българе се ползувахъ съ довѣрие отъ правителство-то. Испратени бѣхъ и хора, които до това врѣме бѣхъ службаше.

Откакъ екзархъ-тъ си даде оставка-та, на 24-й Априлия въ българска-та екзархия стана едно събрание, подъ предсѣдателство-то на пловдивския владика Панаретъ, за да избере екзархъ. Въ това събрание отъ свѣтски-тѣ участвувахъ Георги Ст. Чалжоглу, Д-ръ Ст. Чомаковъ, Николай Михайловски, тѣрговецъ-тъ Николчо Хр. Тѣпчилещовъ, Хаджи-Никола Минчооглу, Тодораки Кесяковъ и Якимъ Груевъ (знатни пловдивски граждани, заточени въ Цариградъ отъ пловдивски-тѣ власти) и осемъ души отъ българе-тѣ представители въ турско-то народно събрание. Русенский владика Григорий и ловечский владика Иосифъ получихъ по равно число гласове, нѣ като предсѣдатель-тъ се яви за тоя послѣдния, то ловечский владика Иосифъ биде избранъ за български екзархъ. Веднага се събра Иосифу за избирание-то му и той пристигна въ Цариградъ прѣзъ мѣсець Майя 1877 год.; на 28-й сѣщия мѣсець се врѣчи Иосифу султанския беретъ за назначение-то му на длъжностъ-та български екзархъ; на 2-й Юния, придруженъ отъ пловдивския и русенския владици Панаретъ и Григорий, отъ Д-ръ Ст. Чомаковъ, Георги Ст. Чалжоглу и Димитраки Тодоровъ, Негово Блаженство Иосифъ се представи на султана Абдулъ-Хамидъ 2-й, като български екзархъ; новий български екзархъ посѣти и всички-тѣ министри. Обаче и султанъ-тъ и министри тѣ го не приехъ така, както нѣкога-си приехъ пѣрвия български екзархъ Антимъ.

Щомъ си даде оставка-та, бивший български екзархъ Антимъ 1-й се оттегли да живѣе въ частна-та си къща. На 16-й Юлия бидохъ повикани въ министерство-то на полиция-та главни-тѣ писари на синода и свѣѣта екзархийски, Георги Тишевъ и Георги Груевъ, и екзархийский капукехая Иванъ Найденовъ, та имъ се предложи да даджѣтъ поручителство, че нема да се отдалечаватъ отъ Цариградъ, прѣди да се обаджѣтъ на полиция-та. Тѣ показахъ за порѣчителы сѣстоятелни и знатни българе тѣрговци, ала се не приехъ. На другия день, недѣля, 17-й Юлия 1877 год., по-срѣдъ пладне, и троица-та бидохъ внезапно искарани